

CELJSKO PEVSKO DRUŠTVO

10. junija 1940 ob pol 21. uri

Mala dvorana Celjskega doma

OB 80 LETNICI SKLADATELJA

RISTA SAVINA KONCERT NJегоVIH SKLADB

Spored:

Beseda o skladatelju

I.

1. a) Mi vstajamo } moška zhora
- b) Kosa = mezzosopran Cirila Karba }
2. a) Idila } meš. zhora s spremljevanjem klavirja
- b) Mladi mucek z miško pleše } klavir Pavel Šivic
3. Vokalna suita v narod. slogu za soli in zbor s spremljevanjem klavirja
- a) Večernica = mešani zbor
- b) Pričakovanje = dekle = sopran solo = Marija Tiran } klavir
- c) Zjutraj = fant = tenor solo = Andrej Jarc - in žen. zbor } Pavel Šivic
- č) Raj = soli in mešani zbor }

II.

4. a) Pismo } samospevi
- b) Svetla noč } sopran Marija Tiran
- c) Balada iz opere Lepa Vida } klavir Pavel Šivic
- č) Še ena }
5. a) Iz zbirke: Pavliha na potovanju: Sarabanda = Koračnica } klavir
- b) Cvetlični valček iz opere Lepa Vida } Pavel Šivic

III.

6. Pet pesmi po narodnih motivih za mešani zbor
- a) Velike li nježnosti
- b) Oj lepi ledik stan
- c) Tuga
- č) Kad se vratim, da ti platim
- d) Kad se vijenac plete
7. Stalan sam tvoj = medjimurski motiv = mešani zbor
8. a) Barčica = motiv in besedilo iz Ziljske doline } mešana zhora
- b) Kaj, vprašaj me zdaj = narodna }

Dirigent Pec Šegula

Klavir tvrdke Ropas

Cena sporedu 2 din

A. Aškere:

MI VSTAJAMO

Mi vstajamo! in vas je strah!
Pokaj tako hrumite?
Slovana se bojite?
Teži vam dušo huda vest
in vest vam stiska jezno pest.
Bojite se osvete,
od množice neštete.
Mi vstajamo! in vas je strah.

Mi vstajamo! Ni ljubo vam?
Mi vstajamo gotovo
v življenje svetlo, novo.
Nič več ni drag nam spanja mrak,
na delo vodi nas korak;
noč temna je za nami,
svobode svit nas dramí.
Mi vstajamo ...

A. Aškere:

KOSA

Koso nekdo kleplje svojo,
čuj, nekje tam sred vasi.
Ostro, rezko to klepanje,
skoz' večerni mrak zveni.
Jutri rano pa bo trava
padala pod kosoj toj
in cvetov po polji mnogo
padlo mrtvih bo pod njoj.
Slušam, slušam to klepanje,
Bog ve, kaj da se mi zdi?
Smrt je, ki tam kleplje koso,
da z njoj mene pokosi.
Smrt je, ki tam kleplje.
Čuj! Smrt.

Oton Župančič:

IDILA

Gospod in gospa
na polje sta šla,
pogledat, kaj dela pšenica.

In klas je zorel,
in mak je žarel,
na licih lahka rudečica.

Gospod vztrepetal,
objemal, jecljal:
»Ti sladka, ti sladka ženica!«

Risto Savin:

MLADI MUCEK Z MIŠKO PLEŠE

Mladi mucek z miško pleše ...
tralala ...
v sobi se že kar praši, ... hopsasa ...
skače, zgrabi, spet odskoči,
miška cvili in kriči.

Ata mucek meh pritiska,
prede mirno in molči.
Mama muca na vse pazi,
pazi, da se prav lovi!

Mladi mucek z miško pleše ...
hopsasa, ...
v sobi se že kar praši, ... tralala, ...

Mladi mucek miško hrusta,
trdo glavo že drobi.
Repec noge dobro ceni,
mladi mucek se gosti! ... tralala ...

Skrbne mame ne obdari,
naj si sama miš lovi, ... tralala ...

Mladi mucek se gosti ...

Ant. M. Slomšek:

VEČERNICA

Glejte, že sonce zahaja,
skoraj za gore bo šlo;
hladen počitek nam daja,
pojdmó veselo domov.

Čujte zvoniti, počivat zvoní!
Sladko počivat zapoj!

Risto Savin:

PRÍČAKOVANJE

Rožmarinček, resedo in pisani mak
potrgam po vrtu, prinesi mi trak,
da ti pušelček zvežem, ljubezenski
znak.

Rožmarinček zeleni, reseda duhte.
Njih vonj naj predira prezlato srce,
zdaj šopek pripravlja ti tvoje dekle.

Miroslav Vilhar:

ZJUTRAJ

Sonce čez hribček gre,
luna pa za goré,
zvezdice presvetle
se potopé.

Sonce čez hribček gre,
rožice se budé,
v rosi pa njih glavé
krasno bliščé.

Sonce čez hribček gre,
pesmi v nebo doné,
rajati tudi sme
moje srcé.

Fran Roš:

RAJ

Zbor: Dajmo si roke vsi v kolo veselo,
da se veselo bo zavrtelo!
Lahkih in gibčnih in radostnih
nog,
v krogu okrog in okrog.
Lovi nas, lovi, da kaj uloviš
Tvoje bo to, kar dobiš.

Tenor: Zdaj pa imam te, oj deklica ti,
ali ti prav je to, ali ti ni!

Sopran: Prav mi je, da sem jaz tvoje
dekle,
tebe želelo je moje srcé.

Zbor: Zdaj pa imam te, oj deklica ti,
ali ti prav je to, ali ti ni!
Prav mi je, da sem jaz tvoje
dekle.

Dajmo si roke ...
lovi nas, da kaj uloviš!

Sopran: Zdaj pa imam te, oj fantič moj ti,
ali ti prav je to, ali ti ni?

Tenor: Prav mi je, da si ti moje dekle.
Vsi: Lovi nas ...

Oton Župančič:

SVETLA NOČ

Razpela se je svetla noč nad črno pokrajino, kot šator svilnat plahutajoč nad ljubeznijo najino. Nasesàj se, žejna se napij, navzij se bleščobe zvezdá, a zdaj me poglej, da ti vidim v oči, v njih roso polnočnih želja...

Po Jos. Jurčiču:

BALADA

iz opere »Lepa Vida«

Lepa Vida prala kraj morja, črn do nje zamorec privesla. »Hočeš ti na Špansko, v kraje rož, kralja mlad'ga tam došla boš.« »Ni mogoče proč čez morsko plan, ker moj mož je in otrok bolán!« »Tvoje je rumeno zlato iz src gorá, tvoji biseri iz dna morja.« Vida v bajno deželo brodi, veselje sreča noče z njo. »Solnce k sinčku mi poglej!« »Svečko belo danes mu drže!« »Kaj si videl mesec ti, povej?« »Sredi rož on spi, za te ne ve!« »Mož, kje bil si, ko je vsahnil cvet?« »Tebe jaz iskal sem križem svet!« Vida, ves tvoj up je strt, V mrzli tujini najdeš smrt!...

Narodna:

VELIKE LI NJEŽNOSTI

(Motiv iz Petrinje.)

Prodjem goru, prodjem drugu visoku, visoku, u treću me konjić nosi veliku, veliku. Usred gore javor drevo, drevo visoku. Pod javorom je posteljica prostrta, prostrta. Na postelji moja draga zaspala, zaspala. Da popuhne tihi vetar, od morja, od morja, da obori jeden listak, s javora, javora, da odpade mojoj Milki, Milki na lice. Nebi li se ne, moja draga prenula, prenula. Nebi mene pokraj sebe spazila, spazila.

Narodna:

OJ LEPI LEDIK STAN

(Motiv iz Zlatara v Zagorju.)

Dok sem ja ledik junak bil, vaveke sem dobre volje bil. Kad sem se enkrat oženil, više dobre volje nisem bil. Išel v polje široko, rožice mi lepo cvetajo. Ledik stan, oj ledik stan, koga si je zebrał Jezuš sam!

Narodna:

TUGA

(Motiv iz Hrv. Zagorja.)

Kud pogledam svud je tema, zame nejma svetila. Moja draga, ona sama svijetilo mi odnila. Kud pogledam svud je tema. Ako l' kadgod vrieme dojde, da zapitaš zaš' zvone? Pa ti kažu, da sam umro, pusti suze, nek rone. Kud pogledam, svud je tema.

Narodna:

KAD SE VRATIM, DA TI PLATIM

(Motiv iz Kostanjice.)

Krčmarica liepa li si! Kesa moja prazna ti si! Dones der mi holbu vina, kad se vratim, da ti platim, jednom kravom militarskom, jednom sekom graničarskom.

Več je meni dodijalo, da se skitaš po kavanah, vino piješ po mehanah, cure ljubiš, dukat daješ, a za mene ni nehaješ, a za mene ni nehaješ!

Narodna:

KAD SE VIJENAC PLETE

(Motiv iz Vrabca v Hervackoj.)

Šetala se žuta tujna po morju. Nu zastane čerlinika jabuka. Kamo šečeš žuta tujna po morju? Ja se šečem gore dole po morju. Plivaj, plavaj žuta tujna, ti tujna po morju, Plivaj, plavaj!

Dok doplivaš dole, dole na dobrane, Tam sestaneš cele svate v cimeru. U sredini devojčica u vencu. Ni na svetu ter na svetu lepšega. Neg je mlada devojčica u vencu. Mlada devojčica!

Narodna:

STALAN SAM TVOJ

(Medjumurski motiv.)

Kaj delaš, o snežica? Rumena su tva lica. Hej, kitim se, kratim si čas: Od goluba čakam vesel glas! Vrata mi se odprejo, glasi k meni dojdejo. K golubi taki idem, da samoga doma vre najdem!

Na vrata ja pokučim, veselo k njemu skočim. Kušajoč primem ga za vrat, pitam ga, je! mja kuša rad.

Golub mi odgovori, i sladko ljubo vклani: Ti dušo, vu to več ne dvojj, dok Bog hoče, ja sam stalan tvoj.

Oton Župančič:

ŠE ENA

Zaljubilo se je sonce v gizdavo devojko Ano, zaljubilo, pa poslalo troje snubcev k nji.

Prvi snubci drobne ptičke, Ana ptičke polovila. Drugi snubci rdeče rože, Ana rože posadila.

Tretji snubci zlati žarki, Ana okna zagrnila, a za okni Ano ljubil, jaz sem mlad junak.

Drobne ptičke pesmi pele rdeče rožice dehteale žarki kukali skoz okno, Ej! kdor je junak.

Narodna:

BARČICA

(Motiv iz Ziljske doline.)

Barčica je spuvana,
od kraja proč odtišana.
Oh, od kraja preč,
nazaj nikoli več!

Barka začne plavati,
oj, dečle začne jokati.
Oh ne joči več,
saj ne pomaga nič!

Narodna:

KAJ VPRAŠAŠ ME ZDAJ!

Jaz sem imela mlad'ga možička,
prišle so miške, odnesle so ga.
Jaz pohitela sem bosa za njim,
miške so smuknile v luknjico z njim.
Dajte deda nazaj...

Ta krumpasta baba še fanta ima,
doma pa cekine in dosti blaga.
On se z dekletji v krčmi lovi,
starka pa plaka za njim vse noči.
Aj, sama si zdaj,
saj z mlado gre raj.

Vsega je konec če vinčeka ni,
če liter je prazen in kuharca spi;
na mizi ni kruha, pogač ne mesa,
žejni in lačni smo lahko doma.
Kaj vprašaš me zdaj, raj piti nam daj.

